

Dali na energie strop. A je to tady, daně jdou nahoru. Markéta Šichtařová ukázala souvislost

- CZ24 News | 17. dubna 2023

ČESKO: Přestaňme mluvit o tom, že se snižuje počet sazeb, že se přesouvají položky a podobně. To jsou všechno zastírací manévry. „Správně mluvíme o tom, že vláda zvyšuje DPH, a maskuje to mnoha manévry a přesuny mezi sazbami, aby to jako zvýšení nevypadalo,“ vysvětluje pro ParlamentníListy.cz Markéta Šichtařová. Zvýšení daní znamená, že Fialova vláda je finančně ngramotná. Normální je vydat z rozpočtu tolik, na kolik mám. Vláda dělá opak. Rozhází spoustu našich peněz a pak vymýšlí, jaké daně zvýšit, aby to poplatila.

Do jaké míry byste se ztotožnila s vyjádřením Petra Fialy - „Zvládli jsme ceny pohonných hmot, zvládli jsme ceny energií a stejně tak zvládneme i ceny potravin“ -, které zaznělo v pondělí v jeho pořadu na twitteru?

Probůh, jen ať se vláda nepokouší zase něco zvládat! Vždy, když se stát pokouší cokoliv zvládat, skončí to špatně.

Vysoké ceny se pokusili „zvládnout“ v Maďarsku. Výsledek: Inflaci mají vyšší než my. Pohonné hmoty měli nedostatkové. Na maďarském příkladu se krásně ukázalo, že když se vláda pokouší ceny regulovat, stropovat, výsledek je ve finále úplně opačný. Když stropovali ceny jen některého zboží, u jiného, toho nestropovaného, pak vzroste ještě o to víc. Představte si to jako energii nebo jako tsunami, které se pokusíte postavit do cesty překážku. Tsunami překážku oběhne a udeří stejně. Ta energie se stejně ke spotřebitelům dostane, ale ještě silněji.

Jiný příklad: My jsme se pokoušeli stropovat energie. Výsledek: Dnes má spousta firem i lidí zafixované ceny na zbytečně vysoké úrovni. Současně s tím má státní rozpočet jako důsledek rekordní schodek. Kvůli tomuto schodku vláda hledá víc peněz a bude zvyšovat DPH. A kvůli zvýšení inflace ještě víc přitopí pod kotlem inflace. Takže ano, vláda se pokoušela řešit energie – a skutečným důsledkem je o to větší inflace.

Pokud se vláda pokusí „řešit“ ceny potravin, bude to fiasko a všichni toho budeme krutě litovat.

Ministerstvo financí hodlá v rámci snížení počtu sazeb DPH zrušit stávající sazbu nejnižší, desetiprocentní. Přesun na 21 % plánuje například u ubytovacích služeb, vodného a stočného, tepla, u sportovních a kulturních akcí. Zvýšit DPH z 10 % na 14 % chce například u léků, veřejné dopravy, stravovacích služeb, knih, novin a časopisů a bezlepkových výrobků. Veřejným rozpočtům by to mělo přinést o 24 miliard více než nyní. Co této strategii Zbyňka Stanjury a jeho týmu říkáte?

Především si narovnejme slovník. Přestaňme mluvit o tom, že se snižuje počet sazeb, že se přesouvají položky a podobně. To jsou všechno zastírací manévry, slovesa, která mají odvést pozornost od skutečného stavu věcí. To jediné relevantní je, co jste řekl nakonec: Mělo by to přinést veřejným rozpočtům asi 24 miliard. Kvízová otázka: Jak se říká úpravě daní, která vede k většímu daňovému vývěru? Bingo, je to zvýšení daní. Tedy správně mluvíme o tom, že vláda zvyšuje DPH, a maskuje to mnoha manévry a přesuny mezi sazbami, aby to jako zvýšení nevypadalo.

A co říkám zvýšení daní? Že vláda je finančně ngramotná. Normální je vydat z rozpočtu tolik, na kolik mám. Vláda dělá opak. Rozhází spoustu vašich peněz – třeba na nesmyslné stropování cen, které zhoršuje inflaci – a pak vymýšlí, jaké daně zvýšit, aby to poplatila.

Z kritických ohlasů veřejnosti mě zaujal tento diskusní příspěvek pod jedním z článků: „Žádné okamžité ukončení zahraniční pomoci, žádné ukončení dotací do profesionálního sportu, žádné ukončení dotací pro politické neziskovky, žádné zrušení agentury pro začleňování a dalších desítek zbytných a zbytečných úřadů, žádné razantní propouštění zbytečných úředníků, žádné zeštíhlení celní správy (se žádným sousedem nemáme celní režim, ozbrojených celníků však máme na osm tisíc), žádné přehodnocení nákupu superdrahé vojenské techniky... jen tak dál, soudruzi, jen tak dál...” Co ze zmíněného by podle vás bylo jednak proveditelné, jednak by to přineslo úspory do té míry, že by se nemusela zvyšovat DPH či jiné daně?

Proveditelné by bylo tohle všechno – a přesně to by měla vláda udělat. Jestliže jsem před chvílí řekla, že vláda je finančně ngramotná, pak pisatel tohoto příspěvku naopak zjevně finančně gramotný je a chápe, že nejprve musí přijít zastavení utrácení. Nejenže se tím vyrovnají veřejné finance, nejenže pak nebude třeba zvyšovat daně – ale také se tím sníží inflace.

Posilování koruny v letošním roce zatím nebere konce. Vůči euru posílila pod hladinu 23,30 CZK/EUR. V celé historii eura, od 1. ledna. 1999, se koruna pod hranici 23,30 obchodovala pouze v šesti dnech, vesměs v červenci 2008. Koruna však výrazně posiluje nejen vůči euru, ale i vůči americkému dolaru, britské libře či polskému zlotému. Proč nefunguje historicky poměrně silná korelace mezi vývojem domácího HDP a korunou, kdy koruna obvykle oslabuje, respektive minimálně neposiluje, pokud si česká ekonomika prochází recesí? A dalo by se doporučit lidem, co mají na účtech větší peníze v korunách, toho nějak využít? Třeba nákupem eur nebo dolarů? Nebo nějak jinak?

Proč nefunguje historická korelace? Vždy, když něco obvyklého a ekonomicky logického nefunguje, hledej v pozadí stát a jeho regulace. A v pozadí stojí i tentokrát.

Na korunu působí kombinace dvou faktorů, kdy každý sám o sobě by neměl moc velký vliv, ale jejich souhra je drtivá.

Zprvė vysoké korunové úrokové sazby nabízejí vysoké úrokové zhodnocení. A současně existuje jen velmi omezené kurzové riziko, protože je známo, že ČNB by začala intervenovat na podporu koruny nejspíš někde kolem 24,50 až 24,70 CZK/EUR. To znamená maximální kurzové riziko asi 5 %, ale jistý úrokový zisk 7 %. Neboli investor do korunových depozit má naprosto jistý zisk minimálně 2 %, ale spíš mnohem víc. Kde máme dnes zisk jistý a ztrátu vyloučenou? A to je důvod, proč koruna zatím sílí. A je po záhadě.

Tady našinec často namítne: Jak ale může sílit měna, která je tak silně inflační? Jenomže to zahraničního, třeba eurového investora vůbec nezajímá. Pokud ví, že dostane „nabeton“ zisk z pohledu jeho domácích eur, je mu úplně jedno, že za koruny by si v ČR koupil méně a méně.

Popravdě, pro fyzické osoby není většinou moc výhodné spekulovat na kurzové změny. Ze zkušenosti víme, že v drtivé většině případů to skončí spíš ztrátou. Jednotlivci mají sklon být to, čemu se říká *noise traders*: Protože mají méně informací než velké fondy a podniky, mají sklon nakupovat i prodávat v tu nejméně vhodnou chvíli... Takže radím většině fyzických osob, které se financemi nezabývají aktivně, spíš mít na účtech CZK.

Z rozhovoru ministra práce a sociálních věcí Mariana Jurečky pro Právo mě zaujalo, že

chce, aby lidé, kteří pracují od osmnácti dvaceti let, měli mít možnost odejít do penze dříve. Také se chystá zrušit mimořádnou valorizaci a nahradit ji měsíční finanční podporou mezi řádnými valorizacemi v lednu, aby se neposilovaly důchody středně a vysokopříjmových důchodců, ale aby to bylo sociálně přívětivější pro ty, kdo mají spíše střední a nižší důchody. V prvním případě zvýhodní ty, kteří začali dřív vydělávat; ve druhém ty, kteří vydělávali méně a mají odpracováno méně let, a tedy mají nižší důchody. Proč má být zásluhovost v prvním případě oceňována, zatímco ve druhém „trestána“?

Protože v tom není vůbec žádná filozofie, žádný řád, žádný systém. Zkouší se to dělat „změnu tuhle a změnu támhle“ – a výsledkem je paskvil. Víc se k tomu nedá říci.

Česká spořitelna coby generální partner a významný sponzor VŠE v Praze se vyjádřila, že pokud bude děkan Miroslav Ševčík odvolán po jednání celouniverzitního akademického senátu, jehož konání vedení VŠE avizovalo, bude v podpoře studijních programů a studentů VŠE pokračovat. Po vlně nevole zareagovala tak, že bude v podpoře pokračovat i v případě neodvolání. Ale i tak, když podporuje a pomáhá penězi, může si diktovat i v personálních otázkách, neboť touto nepokrytou výhrůžkou zcela jistě některé členy akademického senátu při rozhodování ovlivní?

To má více rozměrů. První rozměr je, že se mi to osobně nelíbí.

Druhý rozměr je, že Spořitelna je soukromý podnik, má tedy právo rozhodnout si, koho bude sponzorovat, kdy ho bude sponzorovat, a zda ho vůbec bude sponzorovat.

Takže já mám právo myslet si, že je to hloupé, Spořitelna má právo myslet si, že je to chytré. Já si mohu sponzorovat koho chci a Spořitelna si může sponzorovat, koho chce. Ale v této souvislosti mě napadá obrat „Get woke, go broke“. Nádherný to fenomén. Vystihuje situace, kdy mnoho firem do byznysu začalo hloupě tahat politiku, klienti se od nich odvrátili – a firmy zkrachovaly. To samozřejmě tady nehrozí, ale možná jste si všimli na internetu kampaně proti České spořitelně právě z tohoto důvodu.

Pokud sponzoring je dělán za účelem zlepšení PR, pak tady se mi zdá, že se to úplně nepodařilo a výsledkem je opak.

[ZDROJ](#)